

Graf-skript öfwer
... Mad. Maria
Pihl, crono-befalning
smannens uppå
Åland, ...

Grunnerus, Johannes

1700-1829 81 Cbza Fol. 1730
Pihl o. Colleen

National Library
of Sweden

Grav = Skrift

Swær!

Then i lifstiden

Wäläreborna och Dygdädla!

**MAD. MARIA
PIHL,**

Grono-Befalningsmannens uppå Åland!

Wäläreborne och Wälbetrodde

Sr. SVEN COLLEENS,

Sör detta

Kärälsfeliga Waka,

Hwilken efter swär barnsbörd / uti hwilken
hon med tre barn wälsignat wardt / detta werldenes
wäsende lämnade den 30. Septemb. år 1730.

Och den derpå följande Novemb. i Sunds Kyre-
lia Ghrifteligen til sitt hwilorum beledsagades.

WBD / Tryckt af Joh. Kämpe Kongl. Acad. Boktr.

död! tu alt förgrimmer äst/
Tu utan nåd tin lya hwäst/
Dch nylig fäle til jorden/
Then snom wän war mycket
fär/
Dch än mång ähr borde lestwa
här;

Cam Dygdens Bild i Norden.

Hwi skulle tu tig hasta så
Dch i tin grymhet nhr och brå
Then lifstråd nu affkåra/
Som ännu knapt fulspunnen war?
Tu borde som ej någon spar/
Wäl annan sed doch lära.

Thens lif tu nu förkortat har/
Som lestwa kunnat många da'r
Sin man til nössam wilja/
Dch skolat bli en moder huld
För barnen sin' / then utan skuld
Tu wågat från them skilja.

Men tänck likwäl hwad tu har giordt/
Then tu hån skyndat har så fort/
En spegel war af Dygder/
Them idkade hon städze rätt
Dch älskade them på alt sätt/
Men hatade odygder.

Af hertat fruchtade Hon Gud /
Athydde sted; hans helga Bud
Och war sin Christo trogen;
Hon gärna war / thär Herrans Ord
Förkunnat wardt / och wid hans Bord
Sig styrcka redebogen.

Defutan hon mot hwar och en
War trogen / willig utan men
Föräldrar rätt at ähra.
Ty måste nu hwar obekant /
Med them som henne kände grant /
Sorg öfwer henne bära.

Hon och ren kärlek hyste sted;
Emot sin wän / som likaled;
Har henne welat fågna
Med ömma hertat delt i tus
Ty derför måste han och nu
I sorgen ned med qwida segna.

Doct war thet stickat så af Gud /
Som sände henne sadant bud /
At hon från thetta öde
Skull kallas bort til glädien stor /
Som är i Himlen ther Gud bor /
Och slippa werlden snöde.

Ty sen hon hädan wandrat har /
Hon kommit til the Sällas skar?
Thär hon med frögdsful tunga /
Bland Änglar och the trogna all /
Sin Gud i Himmelsk glädie skall
I ewighet lässunga.

Thär glädie blir förutan änd /
Thär frögd i sorg / ej warder wänd /
Thär hon sin Frälsar skådar;
Thär ingen frackhet mera blir /
Thär man en ewig hälso sijr
Thär wid oss sällhet lådar.

Så haf godt mod och blif tilfredz
Med Himmels råd / som alle dz
Alle til thet bästa lagar:
Er tröst mi ware Herren Gud /
Tils J och på hans falla Bud
Hän slutit Edra dagar.

Och wi som ock i werlden här
O warleswe / önske fierr och när /
Samt af wår Gud städz bedle /
Thet wårdes Han utaf sitt råd /
Och af sin outsärlig' nåd /
Oß gie en

Himmelsk Glädie!!!

